

Νικολάου Παριμένη εἰς τι τεῖχος εὑρίσκεται ἐπὶ λι-
θοῦ ἔδει.

ΔΙΕΦΟΡΩΝ ΑΥΓΗΛΙΟΥ
ΛΟΥΣΤΟΥ ΕΛΛΑΝΙΚΟΥ
ΑΝΙΚΗΤΟΥ ΡΟΥΦΟΥ ΚΑ
ΛΛΙΚΡΑΤΟΥΣ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΔΑ
ΚΑΙΤΑ ΙΙ ΛΑΤΗΛΙΟΝΔΙΚΑΙΟΝ
Η ΠΟΛΙΣ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΚΑΙ ΣΑΡΑ
ΜΑΡΚΟΝ ΑΤΡΗΛΙΟΝ ΛΑΤΩΝΙΟΝ
ΕΥΣΕΒΗ ΕΥΤΤΙΧΗ ΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΠΑΡΘΙΚΟΝ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΒΡΕΤΑ
ΝΙΚΟΝ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΓΕΡΜΑΝΙ
ΚΟΝ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΑΡΧΙΕΡΕ
Α ΜΕΓΙΣΤΟΝ.
ΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣ ΕΞΟΥ
ΣΙΑΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΤΟΝ
ΥΠΑΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΠΑΤΡΙ
ΔΟΣ ΑΝΕΙΚΗΤΟΝ ΙΔΙΟΝ
ΣΩΤΗΡΑ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΤΙΝ.

ΔΘΔΝ. ΝΕΤΡΙΔΗΣ.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗΙ ΜΟΝΗΙ ΤΗΣ ΠΑΤΜΟΥ ΣΩΖΟΜΕΝΩΝ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ.

(Συνέχ. ίδε φύλλ. 451.)

84

Γράμμικα ἀποκαταστάσεως, περιλαμβάνον καὶ ἀν-
τίγραφαν προττάγματος βχαιλικοῦ πρὸς τὸν παρα-
κοιμώμενον Αλέξιον τὸν Κρατερὸν (οὐ δὲ ἀργή: «Παροέβαστε σεβαστὲ οἰκεῖε τῇ βασιλείᾳ μου πα-
ρακοιμώμενε καὶ Λέξιος Κρατερός»), καὶ ἔτερον
πιττακίου τοῦ παρακοιμώμενου πρὸς τὸν μεγαλο-
δοξότατον κύριν ἄνδρον Καρόλον Μαυρόποδον (οὐ δὲ ἀργή: «Μεγαλοδοξότατε καὶ ηγαπημένε μοι σύντροφε
καὶ Λέξιος Μαυρόποδε»), πρὸς ἀποκατάστα-
σιν τῶν μοναχῶν τῆς Πάτμου εἰς τὸ ἐν Μικανδρῷ
μετόχιον τοῦ Πύργου, ἀνήκουν ἀλλοτε τῇ ἐν Κων-
σταντινούπολει μονῇ τῇ; Παναχράντου, δοθὲν δὲ ἐκ
βασιλικῆς δωρεᾶς; τῇ μονῇ τοῦ Θεολόγου. Ως δὲ ἐξ-
άγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου, ἀφηρπάγη παρὰ πολλῶν
τὸ ρῆθεν μετόχιον, διε τὴ Κωνσταντινούπολις ὑπὸ^{τῶν}
τῶν Λατίνων ἐάλω. Έν τῷ τέλει: + 'Ο τὴν ἀρω-
θερ γεγραμμένην ἀποκατάστασιν ποιησάμενος ἐξ
ὄρισμον τοῦ πανσεβάστου σεβαστοῦ καὶ παρακοι-

μωμένου καὶ αὐθέντου μονού Λέξιον τοῦ Κρα-
τεροῦ Αὐτορογράφος δι Μαυρόποδος. + .

82

‘Αποκατάστασις γεγονοῦται παρὰ τοῦ μητροπόλιτου
Μιλήτου Μανουήλ· ἐν ἡ δηλεῖται ἡ ἀμφιμαχία τῶν
μοναχῶν τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Ιωάννου τῆς ἐν Βάτοι
καὶ τῶν Παλατιανῶν ἐποίκων, τῶν λεγομένων Λαμ-
πάνων, περὶ τινος χωραφίου, διερ οὐ δὲ ἐκ Λαμπάνων
μοναχὸς Δουκᾶς ἀφιέρωσε τῇ μονῇ τῆς Κεχιονισμέ-
νης, ἥτις περιήλθε τῇ μονῇ τῆς Πάτμου. Ἀρχεται: «Μητρὶ Μαλώ ήμέρα, πρώτη, ιδικτιώτος διωδε-
κάτης, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν οικιακῶν ἀνθρώπων τοῦ
περιποθήτου θείου τοῦ Κραταιοῦ καὶ ἀγίου ήμῶν
βασιλέως πανυπερσεβάστου καὶ μεγάλου δουκὸς
κτλ. — + Έν τέλει δέ: δι ταπειρός μητροπολίτης
Μιλήτου Μανουήλ. + .

83

Παραδοτικὴ γραφὴ τοῦ δουκὸς τῆς χώρας Μελα-
νουδίου Ἰωάννου Σελαγίτου, ἐπιδοθεῖσα τῇ ἐν Πάτμῳ
μονῇ τοῦ Θεολόγου, καθ' ὅρισμὸν βασιλικὸν, δι τοῦ
γῆ ἡ πλησίον τοῦ μετοχίου τοῦ Πύργου, ἡ λεγο-
μένη Γωνία τοῦ Πετάκη, ὑπάρχει τῆς μονῆς. Ἀρ-
χεται: «Ἐπεὶ ὥρισθημεν παρὰ τοῦ κραταιοῦ καὶ
ἀγίου ήμῶρ αὐθέντου καὶ βασιλέως τοῦ ἀπελ-
θεῖρ ἐρ τῇ ἀμφιμάχῳ γῆ». Έν τῷ τέλει: «+ 'Ο
δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ήμῶρ αὐθέντου
καὶ βασιλέως, καὶ δοῦλος τῆς χώρας Μελαρουδίου
Ἰωάρρης δι Σελαγίτης + . — + 'Ο ταπειρός ἐ-
πίσκοπος τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας Θεουπόλεως
Άμαζοκορακτας καὶ Χαλκολάμου Ἰωάρρης + .

84

Παραδοτικὴ γραφὴ περὶ κτημάτων τῆς μονῆς τῆς
Κεχιονισμένης, τῆς περιελθούσης ὑπὸ τὴν κυριότητα
τῆς ἐν Πάτμῳ μονῆς. Ἐμθαρται ἐν μέρει, διθεν καὶ
δυσκόλως ἀναγινώσκεται. Ἀρχεται δέ: «Καθ' ὅρ-
ισμὸν βασιλικὸν, προσκυνητὸν ὅρισμὸν τὴν ἀ-
γιαγραφὴν τῶν Παλατίων ποιησάμενοι, εὑρομεγ
καὶ τὴν μονὴν τοῦ Μονοχυτρᾶ». Έν τῷ τέλει:
«+ 'Ο δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ήμῶρ αὐ-
θέντου καὶ βασιλίως Γρηγόριος δι Φ... + .

85

Διάπρασις χωραφίων πωληθέντων παρὰ Βασιλείου
Γασταλᾶ καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Καλῆς, Θυγατρὸς
Γεωργίου Πριμμικηρίου, πρὸς τὴν ἐν Πάτμῳ μονὴν
καὶ δι' αὐτῆς πρὸς τὸ ὑπὸ αὐτὴν μετόχιον τοῦ ἀ-
γίου Γεωργίου τοῦ Δυσικοῦ, γεγονοῦται τῷ γψῳ (+
1216). Ἀρχεται: «Ἐρ διόδιαι τοῦ Πατρὸς καὶ

τοῦ Γεωργίου καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, Βασιλείος δὲ Γαβαλᾶς καὶ ἡ γυνὴ σύμβιος ἡμῶν Καλῆ ἡ Ἀληθινή.»

86

Προσένεξες ἐν μεμβράνη Κωνσταντίνου Ἐξωτρόχου, καὶ Παφνουτίου, προτενεγκόντος τῇ μονῇ τετρακόσια σφρακτὰ μεγάλα τῆς γέννης, καὶ ζευγάριον βούκὸν καμπατηρὸν θν., μετὰ τοῦ επόρου αὐτοῦ καὶ τῆς ἀννόνας τοῦ μισθίου, τῷ γέψει (+ 1197). Ἀρχεται: «Ἐγ ὁρματὶ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Τίοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, Κωνσταντῖνος ὁ Ἐξωτρόχος, ὁ καὶ Παρρούτιος, δὲ καὶ ἐγταῦθα οἰκεοχείρως προτάξας.»

87

Ἴσον πρακτικοῦ περὶ τῆς προκυψάστης ἀμφισσητήσεως διὰ τὸ ὄνδρο, ὅπερ, ὡς ἔσικεν, ἀπηγορεύθη παρ' Ἀχιλλίου Διμενίτου, τοῦ ποτίζειν χωράφια, ἀμπελῶνας κλπ. (ἐν Κρήτῃ.) Ἐστι δυσανάγνωστον γέγονε δὲ ἐπὶ τοῦ κατεπάνω Κρήτης Ἰωάννου τοῦ Ἐλαδικοῦ, ὃς ἦν οἰκεῖος ἀνθρώπος τοῦ πχνσεβάστου μεγάλου δουκὸς καὶ πραίτορος κυροῦ Εὐμαθίου τοῦ Φιλοκάλη. Ἀρχεται: «Ἐγ ὁρματὶ κτλ.; Ἀχιλλίος ὁ Αιμερίτης δὲ τὴν ιδιαῖς προταγὴν οἰκείᾳ χειρὶ προσημηράμενος.» Ἐν τῷ τέλει ἔχει οὕτως: «+ Τὸ παρὸν ἴσον τῷ ἐμφανισθέντι μοι πρωτοτύπῳ παλαιῷ χαρτίῳ ἀρτιβαλῶν, καὶ ισάζον εὐρών υπέγραψα· Μηρὶ Ιουρίῳ ἀ, ἡμέρᾳ 6', ιεράκτιως 1, ἑτους γέψει.» (+ 1192).

+ Παῦλος ταπεινὸς ἐπίσκοπος τῆς Θεοσῶστον πόλεως Κρωσοῦ ἥτοι τοῦ Χάντακος +.

88

Διάπροσις ἐν μεμβράνη δύο ἀμπελίων, γενομένη ὑπὸ Λέοντος Σταυρακιώτου καὶ Κωνσταντίνου Ψήλου, τῶν ἀπὸ τῆς χώρας ὄντων Σιλλάμου τοῦ βορείου τῆς Μεσσαρέας (ἐν Κρήτῃ) πρὸς τὸν Λεόντιον Ορέστην τῷ γέψει (+ 1193). Ἀρχεται: «Ἐγ ὁρματὶ κτλ., Λέωρ δὲ Σταυρακιώτης καὶ Κωνσταντῖνος ὁ Ψῆλος οἱ ἀπὸ τῆς χώρας Σιλλάμου, τούρμας τοῦ βορείου τῆς Μεσσαρέας κτλ.». ἔχει τέσσαρας ὑπαγραφὰς μαρτύρων, καὶ τελευταῖον: «Ο γραφεὺς τοῦ ὄφους Μιχαὴλ εὐτελῆς ιερεὺς καὶ ταβουλάριος τῆς γῆσσον Κρήτης ὁ Αιμερίτης μαρτυρῶν καὶ αὗτὸς δύοις υπέγραψα +.

89

Ιωσήφ Παγκάλου ἀναθεωρητοῦ καὶ ἐξισωτοῦ τῆς γῆσσον Καὶ γράμμα σιγιλλιώδες ἐν μεμβράνη περὶ τῆς κατὰ τὴν Καὶ μονῆς τῶν Σπονδῶν, ἥτις ἐδωρήθη τῇ μονῇ τῆς Πάτμου μετὰ τόπου ἐπιτηδείου πρὸς γεωργίαν, κατὰ βασιλικὴν πρόσταξιν καὶ πα-

τριαρχικὴν φιλοτιμίαν, πατριαρχοῦντος Ἀρσενίου τοῦ Αὐτοριζανοῦ. Ἀρχεται: «Ἐπεὶ ἡ κατὰ τὴν Πάτμον περιώνυμος μονὴ τοῦ κατ' ἐξαιρετορ τῆς πημένου καὶ εὐαγγελιστοῦ». Ἐν τῷ τέλει: «+ Ο δοῦλος τῆς κραταιᾶς καὶ ἀγίας ἡμῶν κυρᾶς καὶ δεσποληγῆς δὲ κατὰ τὴν ἀραθέωρησιν καὶ εἰλωσιν τῆς γῆσσον Καὶ ποιούμενος Ιωσήφ δ. Πάγγαλος (sic) +».

90

Ἐπειδὸν ἐν μεμβράνῃ, δύοιον τῷ ἀνωτέρῳ.

91

Ορισμὸς βασιλικὸς [ἰα. Ἀνδρονίκου τοῦ πρεσβύτερου] πρὸς τὸν δοῦλο τῆς Λήμνου Ἰωάννην Βαλσαμῶνα περὶ τῶν παροίκων τοῦ ἐκεῖ μετοχίου τῆς μονῆς ὄντων τὸν ἀριθμὸν εἰκοσιτριῶν. Ἀρχεται: «Οἰκεῖε τῇ βασιλείᾳ μου δοὺξ καὶ κεφαλὴ τῆς γῆσσον Λήμρου καὶ τῆς Ιωάννης Βαλσαμῶν».

92

Ἀποκαταστατικὸν γράμμα περὶ τῶν κτημάτων τοῦ μετοχίου Πύργου καὶ τῶν παροίκων αὐτοῦ. Ἀρχεται: «Ἐπεὶ ὥρισθη μοι παρὰ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως ἀπελθεῖν εἰς τὸ κτήμα τῶν Παλατίων». Ἐν τῷ τέλει: «+ Ο δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως Ιωάννης δ...+».

93

Ἀντίγραφα διαπράσσεων (ῶν τοῦ πρώτη ἀνευ ἀρχῆς) χωροφίων πέντε πωληθέντων εἰς τὴν μονὴν τῆς Κεχιονισμένης, ἥτις περιττής τῇ μονῇ τοῦ Θεολόγου. Τὸ τελευταῖον φέρει χρονολογίαν γέψει (+ 1207), τὰ δὲ ἀλλα τέσσαρα γέψει (+ 1215).

94

Ἀντίγραφα ἀφιερωτικῶν γραμμάτων πέντε εἰς τὴν μονὴν τῆς Κεχιονισμένης, τὴν οὔσαν εἰς τὰ Παλάτια καὶ περιελθοῦσαν τῇ μονῇ τοῦ Θεολόγου. Τὸ πρῶτον ἐλλειπές, ὡςαντως καὶ τὸ τελευταῖον, πάντα δὲ φέρουσι τὴν αὐτὴν χρονολογίαν γέψει (+ 1215).

95

Ἀποκαταστατικὸν γράμμα περὶ τίνος χωραφίου ἀνήκοντος τῇ μονῇ τῆς Κεχιονισμένης, καὶ ἀδίκως οἰκειοποιουμένου ὑπὸ τοῦ εἰς τὸ Μελανούδιον προσκαθημένου Νεφοκράτους. Ἀρχεται: «Ἐπεὶ πρόσειτο τῇ περὶ τὰ Παλάτια διακειμένη σεβασμίᾳ μονῇ τῇ οὐτωσίτρι έκογμαζομένῃ τῆς υπεράγρου μονού Θεομήτορος τῆς Κεχιονισμένης».

96

Γράμμα ἐν μεμβράνῃ ἀφιερωτικὸν ἀμπελίων, ἐν τῇ Κρήτῃ καιμένων, ὑπὸ τοῦ Στεφάνου Ἀγιοστεφανίτου καὶ τῆς δυοζύγου αὐτοῦ Ἄννης πρὸς τὴν μονὴν τῆς Πάτμου διὰ τοῦ ἡγουμένου αὐτῆς Εὐθυμίου, τῷ ,^{τῷ} σύψιδ' (+ 1206).

97

Ἀποκαταστικὸν γεγονός ὑπὸ Γεωργίου τοῦ σεβαστοῦ Ζαγαρομμάτου περὶ τῶν δρίων τοῦ ἐν Μαιάνδρῳ μετοχίου τῆς μονῆς (ἄνευ ἀρχῆς καὶ χρονολογίας καὶ τὰ πλεῖστα λελαθημένου). Φέρει σφραγίδας ἔχουσταν ἐκ τοῦ ἑνὸς τὸν ἄγιον Γεώργιον, ἐκ δὲ τοῦ ἄλλου τοὺς ἐφεξῆς στίχους :

«Φύ.λαξ γενοῦ μοι σῷ διμωτύμῳ, μάκαρι Γεωργίῳ τῷ Πρωτοβεστιάρτῃ».

98

Διάπραστος ἐν μεμβράνῃ τέσσαρες χωραφίων κειμένων ἐν τῇ ἐπικροτῇ Μιλύτου πρὸς τὸν πρωτοβεστιάριον Γεώργιον τὸν εὐνοῦχον, χρονολογούμενος τῷ ,^{τῷ} σύψιᾳ (+ 1213.)

99

Διάπραστος ἐν μεμβράνῃ ἑνὸς χωραφίου παρὰ τῇ Εἰρήνης Ἐλπίδενας γνησίας νόμφης τῆς Κυπραίας κλπ., πρὸς τὸν πανεγνδοξότατον πρωτοβεστιάριον Γεώργιον τὸν εὐνοῦχον, χρονολογούμενη τῷ ,^{τῷ} σύψιᾳ (+ 1213.)

100

Διάπραστος ἐν μεμβράνῃ ἑτέρα χωραφίων τεσσάρων, κειμένων ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Ἀσσισιοῦ, παρὰ Ιωάννου ιερέως καὶ ελητικοῦ τῆς ἐπισκοπῆς Ιεροῦ, πρὸς τὴν μονὴν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Κεγιονισμένης, τῷ ,^{τῷ} σύψιᾳ (+ 1237.)

101

Διάπραστος ἑτέρα ἐν μεμβράνῃ χωραφίου ἑνὸς, φέρουσα χρονολογίαν ,^{τῷ} σύψιῃ (+ 1250), γεγονοῦται παρὰ Μανουὴλ Παλαιολόγου καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ Θεοφανοῦς, καὶ υἱοῦ αὐτοῦ Μανουὴλ, πρὸς τὸν ἡγούμενον τῆς Κεγιονισμένης Νικόδημον. Τῆς μονῆς ταύτης, ὡς προέρημεν, περιελθούσῃς εἰς τὴν τοῦ Θεολόγου μετὰ καὶ τῶν κτημάτων αὐτῆς, συμπεριῆλθον, ὡς ἔσικε, καὶ ὅλα τὰ διάφορα ἕγγραφα τὰ ἀνήκοντα αὐτῇ.

102

Περιγραφὴ κτημάτων ἐν μεμβράνῃ, ἔνευ ἀρχῆς καὶ δυσανάγνωστος, διθεν καὶ ἀδηλον ποῦ ἔκειντο τὰ ἐν αὐτῇ ἀναφερόμενα κτήματα.

103

Διάπραστος ἐν μεμβράνῃ λίχνη λελαθημένη.

104

Διάταξις ἐν μεμβράνῃ Πεπανοῦ υἱοῦ τοῦ πρωτοπαπτᾶ περὶ ἑνὸς περιβολίου, οὗ τὸ ἥμισυ ἀφίσαι τῇ παρ' αὐτοῦ ἀνεγερθείσῃ ἐκκλησίᾳ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸ δ' ἐπεριν ἥμισυ τῇ μονῇ τοῦ Θεολόγου.

105

Ἀποκαταστικὸν γεγονός παρὰ τοῦ δουκὸς καὶ ἀπογραφέως τῆς νήσου Λήμνου Μιχαὴλ, περὶ τῆς μονῆς τοῦ ἀρχιστρατήγου τῶν ἄνω Δυνάμεων, τῆς οὖσης ἐν τῇ Λήμνῳ, ἀνηκούσης δὲ τῇ ἐν Πάτμῳ μονῇ τοῦ Θεολόγου. Ἀρχεται: «Ἐπεὶ ὁρίσθη παρὰ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως τοῦ ποιῆσαι ἔξισωσιν καὶ ἀποκατάστασιν τῆς νήσου Λήμρου.»

105

Ορισμὸς βιστικὸς περὶ τῶν ἐν τῇ Λήμνῳ κτημάτων πρὸς τοὺς ἀρχοντας κεφαλάδας τῆς Λήμρου. Όσον εἰκάζεται ἐκ τοῦ ὄφους καὶ τοῦ τῆς γραφῆς χαρακτῆρος, η παροῦσα πρόταξις ἐστὶ τῶν τελευταίων Παλαιολόγων, καὶ πιθανῶς Ιωάννου τοῦ σ', η καὶ αὐτοῦ τοῦ Κωνσταντίνου. Ἀρχεται: «Ἄρχοτες κεφαλάδες τῆς Λήμρου. Ο ἐν μοναχοῖς κέρις Μελέτιος.

107

Ἀφιερωτικὸν γράμμα γεγονός παρὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῆς Κω καὶ παντὸς τοῦ κλήρου αὐτοῦ, διὸ οὐ ἀφιεροῦται τῇ μονῇ τοῦ Θεολόγου τὸ μονήδριον τοῦ τιμίου Προδρόμου τοῦ ἐπονομαζομένου Χωστοῦ. Ἀρχεται: «Ἐχει μὲρ καὶ τιτα πόνοι τοῦ λέγειν καὶ τοῦτο Παῦλος ὁ θεῖος κτλ.»

(Ἐπεται συνέχεια.)

ΛΑΚΩΝΙΚΑ.

(Ιδε Πανδ. φυλλάδ. 432.)

Α'. Παροιμίαι.

«Ο Γυμνοσκληματος (1) τὴν γύντα περπατεῖ,
Καὶ τὴν ημέρα φαίνετ² η σουρμή του (2.)

Ἐπὶ πονηρῶν ἀνθρώπων, κρύψα μὲν ἐργαζομένων
φυνερουμένων δ' ἐπὶ τέλους ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν,
ὅτινα φαίνονται ὡς ἐν τῷ τείχει τοῦ ἀγρίου κοχλίου
ἡ συρμή, ἦτοι τὰ ἐκ τοῦ σιέλου ἔχνη τῆς διαβάσεως
αὐτοῦ.

(1) Γυμνοσκληματος, δὲ ἐν Ἰπείρῳ ἀγριοσίλιμος η ἀγριοσίλιαγκος.

(2) Σουρμή (συρμή) ητοι σύρσιμον. Σημειωτέον διείνεται τὸ πολλοῖς
τὸ προφέρεται ὡς ει.